

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Jozefa Kanderu, JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Petra Krajčoviča na neverejnom zasadnutí konanom 27. apríla 2009 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **T. D.**, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2 T 1/2005, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený T. D., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2006, sp. zn. 3 To 128/2005, a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného T. D. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. septembra 2005, sp. zn. 2 T 1/2005, bol obvinený T. D. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa X. v presne nezistenej dobe od X. hod. do X. hod. v obývacej izbe obytného domu na ul. H. H. č. X. v B. Š. po predchádzajúcej slovnej hádke s družkou E. V., nar. X., v úmysle túto usmrtiť, ju fyzicky napadol tak, že ju päťami oboch rúk najmenej 2-3 krát udrel do oblasti tváre a hlavy, následkom čoho spadla záhlavím na hranu drevenej postele a nočného stolíka a odtiaľ na podlahu, kde ju opakovane kopal do rôznych častí tela a následne ju hrdúsil, čím jej spôsobil rôzne vonkajšie a vnútorné zranenia, najmä tržné rany v pravej a ľavej temennej oblasti hlavy, odreniny tváre, opuch kože líc, oválne podliatiny prednej strany krku, zlomeninu spodiny lebečnej, zlomeninu štítnej chrupavky, plošné zakrvácania hrtanu a v dôsledku udusenia zahrdúsením (manuálnom uškrtení), a to proťahovaným tlakom a stiskom ruky, resp. rúk veľkou intenzitou na prednú oblasť krku, pritlačením o podložku so zlomením štítnej chrupavky

jej spôsobil smrt', pretože na bunkách kôry mozgu došlo k ich odumretiu, pričom tento následok by nebolo možné zvrátiť ani prípadným poskytnutím laickej, či odbornej lekárskej pomoci.

Krajský súd za to obžalovanému podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny. Ďalej mu podľa § 72 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložil ústavné protialkoholické liečenie.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému M. K. škodu v sume 5 744 Sk.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 26. júla 2006, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) odvolanie obvineného zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému, resp. jeho obhajcovi doručený 24. novembra 2006.

Krajský súd v Košiciach predložil dňa 27. októbra 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený vlastným písomným podaním, ktoré bolo doručené krajskému súdu 03. septembra 2008 a smerovalo proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2006, sp. zn. 3 To 128/2005.

Predtým však dňa 22. septembra 2008 predsedníčka senátu krajského súdu ustanovila obvinenému obhajkyňu JUDr. M. J..

Predseda senátu najvyššieho súdu dňa 27. januára 2009 obvineného písomne vyzval, aby podal dovolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu, s poučením, že ide o nevyhnutnú náležitosť dovolania, ktorej nesplnenie je dôvodom na odmietnutie dovolania. V zmysle § 379 ods. 1 Tr. por. mu na odstránenie tohto nedostatku určil lehotu do 09. marca 2009.

Obvinený ďalším podaním z 27. februára 2009 adresovaným predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považoval uvedený postup predsedu senátu za protizákonný a okrem vlastnej

právnej argumentácie navrhol, aby jeho vec bola „konkrétne predsedovi senátu odňatá a pridelená inému predsedovi senátu NS SR“.

Podpredsedníčka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zastupujúca predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky listom zo 04. marca 2009 poukázala na právny režim podávania dovolania upravený Trestným poriadkom, pričom doručila obvinenému judikát trestnoprávneho kolégia z 01. decembra 2008 (Tpj 46/2008-11), ktorý uvedený problém rieši.

Predseda senátu zároveň postúpil vec inému senátu trestnoprávneho kolégia na rozhodnutie o námietke zaujatosti, ktorú vyslovil v druhom podaní obvinený. Senát 1 Ndt 8/2009, uznesením z 09. apríla 2009, v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že predseda senátu JUDr. Harald Stiffel nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v tejto veci.

Uvedenými úkonmi bola de facto obvinenému predĺžená lehota na kvalifikované podanie dovolania, ale do dňa konania neverejného zasadnutia sa tak nestalo.

Dovolací súd preskúmal predložený spisový materiál v predmetnej trestnej veci a dospel k záveru, že dovolanie obvineného je nevyhnutné odmietnuť podľa § 382 písm. d/ Tr. por., lebo nebola splnená základná podmienka na podanie dovolania v zmysle § 373 Tr. por., a to ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 379 ods. 1 Tr. por. ak podanie nie je úplné alebo má iné odstrániteľné chyby, predseda senátu vyzve osobu oprávnenú podať dovolanie alebo obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil. Predseda senátu zároveň určí primeranú lehotu na ich odstránenie. Ustanovenie § 311 ods. 3 platí primerane.

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia je potrebné konštatovať, že obvinený nespĺnil základnú procesnú podmienku dovolania, ktorou je podanie dovolania prostredníctvom obhajcu, hoci na to bol súdom riadne vyzvaný a bola mu na to (opakovane) určená primeraná lehota. Argumentácia obvineného, podľa ktorej má právo na to, aby mu bol za účelom podania dovolania obhajca ustanovený je neopodstatnená. Ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. por. nie je možné v dovolacom konaní vo vzťahu k podaniu dovolania obvineným aplikovať, nakoľko ustanovenie § 373 ods. 1 je lex specialis k ustanoveniu § 40 ods. 1 Tr. por., čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého obvinený môže podať dovolanie len „prostredníctvom“ obhajcu. Uvedené ustanovenie (s dôrazom na slovo „prostredníctvom“) totiž predpokladá, že dovolanie obvineného bude už v čase podania na súd písomne vyhotovené obhajcom, z čoho vyplýva, že obvinený musí mať obhajcu (advokáta) na podanie dovolania ešte pred jeho podaním. Vzhľadom na to, že dovolacie konanie je konaním výlučne návrhovým (nikdy sa nezačína ex offio, ale vždy len na základe podaného dovolania), Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je pred podaním dovolania oprávnený robiť akékoľvek úkony súvisiace s dovolacím konaním (dovolacím súdom sa najvyšší súd stáva až podaním dovolania) a teda ani nemôže v čase pred podaním dovolania obvinenému obhajcu ustanoviť. Z toho vyplýva povinnosť obvineného na podanie dovolania obhajcu si zvoliť a tento mu nemôže byť za účelom podania dovolania ustanovený.

Vzhľadom na to, že obvinený nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), a to ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí, uznesením, bez preskúmania veci, jeho dovolanie musel podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. apríla 2009

JUDr. Harald Stiffel, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová